

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.“ Narodna poslovica.

Izlazi svakog utorka i petka o pođne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, nepodpisani netiskaju, a nefrankirani neprimaju.

Predplata sa poštarinom stoji: 12 K u obće, 6 K za seljake na godim ili K 6—, odn. K 3— na pol godine.

Izvan carevine više poštarina. Plata i utražuje se u Puli.

Početni broj stoji 10 h. koli u Puli, toli izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Gullia br. 5 te prima stranke osim nedjelje i svetka svaki dan od 11—12 sati prije pođne.

Odgovorni urednik i izdavaatelj Stjepo Givić. — U nakladi tiskare J. Krimpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Poziv.

Dne 7. maja obdržavati se se u prostorijah Hrv. taonice u Pazinu u 2 sata p. osnovateljna skupština Političkog društva za Hrate i Slovence u Istri“ sa sledećim dnevnim redom:

1. Upis članova.
2. Izbor odbora.
3. Eventualni predlozi.

Ova obznana služi mjesto pravog poziva.

PAZIN, 23. aprila 1902.

Osnovateljni odbor.

Š o našoj mornarici.

Luke Istre — hrvatskog primorja i Dalmacije. — Svrha podporam, koje daje da. — Utakmica. — Stopljenje parobrodarskih družtva na jadranskom moru.

U posljednjem članku o našoj mornarici progovorismo: o našoj mornarici obće i napose o našoj trgovačkoj mornarici, dije su prednosti bez dvojbe veće o li bilo kojeg drugog poduzeća — ako ima na umu ove glavne čimbenike: vinu, obrt, poljodjelstvo i pomorstvo, ne nalazi na hiljade stotina radnika za koje i pomoću čega stavlja se u promet i tolike proizvode ljudskog uma i svoje ruke.

Mornarica je pioninom trgovine i ona nas veže sa najodjaljenijim svijeta dižuć svuda ponosno svoju glavu, pod kojom si stekose naši pozici nadčovječnim naprezanjem, svojom pažnošću i svojim poštenjem najbolji

Ali da mornarica napreduje i cvate, ne njoj se u prvom redu dobrih i sihih luka, gdje pristaje, gdje kreca i izava i gdje može nadi u svakoj pogibelji rebito utocište. U tom pogledu služiti mora uzorom Francezka, koja je ovala silne milijune, da uređi, učvrsti i štiti svoja obalna pristanišća.

Naša obalna pristanišća, naše luke i istarsko-hrvatsko-dalmatinske obale prave sirotice napram francezskim, premda imade uzduž naših obala njih uvala, draga i prirodni luka, koje moge postati uz nješto novčane žrtve i viestom rukom mjernika za obalnu ruku od neizmjerne koristi. Kod nas se izdvajaju plitčina, nečisti se nanosa i kamenja, negradi se zaštitnih zidova i ograda — jer država neda, a poštici li družtva nemogu. Koliko se hoće i kanjanja, preporuka i predloga u dronom saboru, prije nego li se sagradi av mostić, očisti kakav ulaz u lučicu razbije kakav stienac kamen i

U jednom slučaju ipak nije država škrtarila, a ta je onaj čišćenja i zaštićenja obale usća rieke Narente u Dalmaciji. Ali i taj posao bijaše izveden tako nesretno i toli nesavršeno, da se i danas iole veći parobrod lahko nasuće pošto neima ni s lijeve ni s desne strane neobhodno nužne kamenite ograde. Radi toga čim nabuja riek, zamulji se kanal pjeskom, zemljom i smrvljenim biljem močvare. Tuj je potrošeno mnogo milijuna al je djelo ostalo nedovršeno i nepodpuno.

Državne podpore morale bi imati tu svrhu, da podržaju pomorska poduzeća, jer mornarica pruža velikom broju državljana uvjete ostanka. Nasuprot tomu služe današnji dan državne podpore u tu svrhu, da se osjegurava dioničarom bogate kamate, i mastne službe mnogim osobam, koje li nisu na svojem mjestu, il koje neimaju ni sreca ni duše do svojih podredjenih. Takove osobe štede obično lievo i desno na plaći, hrani nižih i čak i na gradjevnom materijalu izvrgavajuć često mornare, kapelane i makiniste svakojakim pogibeljim a da im se neda nikakvu odštetu ili nagradu za pobudu. Oni izlazu — svoj život danomice, muče se dan i noć za kukavnu plaću a na korist onih, koji mogu malo izgubiti a mnogo pridobiti, ili onih, koji radi kojeg naslova, preporuke i zaštite mogućnike, uživaju visoke nagrade za nikakav trud. Za to nam služi najboljim primjerom veliko i bogato družtvo „Lloyd“, koje je još do nedavna tvrdokorno i uztrajno niekalo svojim mukotrpnim grijateć nezatnu odštetu za teogalnosao, što ga obavljati moraju, dočim haca s druge strane mnogo milijuna za svoje zastupnike, savjetnike i druge bezposlićare.

Naši stariji pomorci siećati će se, kako je u svoje doba glavni tajnik toga družtva A. Toppo takorekueć sam ravno čitavim družtom, dočim imade isto danas upravno vieće, kojeg članovi dobivaju od 10—20.000 kruna nagrade; imade nadalje glavnog ravnatelja, trgovačkog ravnatelja, gradjevnog ravnatelja, tehničkog ravnatelja, tajnike i podtajnike, predstojnike odjela, blagajnike, putujuće nadzornike itd. pa uza svu tu četu mudrih, vjestih i slavnih muževa, dogadjaju se neurednosti ili prevare kod pojedinih ureda, kao n. pr. u Carigradu, Trstu itd. A siromašnim grijateć kratki se nezatnu odštetu od malo novčića na dan za skrajno? pogibeljan i teogalan posao u njihovom paklu.

Nu kako ćemo, da se u sjajnom salonu prvog razreda uz bogate stolove one visoko položene osobe sietie onih nesretnika, koji se metar dva izpod njih živi puku? Razlika je izmedju jednih i drugih tolika, kolika je izmedju neba i zemlje.

Htjelo se je upravo štrajkovanja sa poznatimi groznimi posledicami a da se uvjeri onu gospodu, da se nemogu strojevi micitati bez grijča.

Prelazec na utakmicu, koja je nastala u novije doba, priznajemo rado i sa zadovoljstvom, da je ista doniela nješto novog života u našu mornaricu. Ovdje valja spomenuti u prvom redu novo parobrodarsko družtvo „Ugarsko-hrvatsko“ na Rieci. Mi

smo sve prije nego li prijateli ili pristase politike ili političkog smjera odlučujućih osoba ovoga družtva, ali priznati valja, da je ono uvelo u promet krasnih i solidnih brodova, da je pokrenulo bolju svezu sa Istrom i Dalmacijom i da je cieni prevozu osobe i robe prilično smizilo. Tim se je omogućilo ili pospešilo veći saobraćaj ljudi i živahniji promet svakojakih proizvoda.

Dok je primjerice „austrijski „Lloyd“ plovio sam uzduž naše i dalmatinske obale, tužila se uprava neprestano, da neima odštele nikakve koristi, već dapače štete. Nevjerujemo, da je bilo tomu tako, jer inače nebi danas tolika manja parobrodarska družtva toli krasno uspejala. Uprava „Lloyda“ išla je naime za tim, da neprestanim naricanjem o loših poslovih izlisan od države bogatu podporu, što njoj je dakako i pošlo za rukom. A uzprkos bogatoj podpori od strane države nije mogla kroz punih 60 godina stvoriti prihuvne zaklade, što je krivo, da su još uvijek njegove dionice izpod nominalne vrijednosti.

Do mala imale bi se stopiti pomorska družtva u jedno samo družtvo pod imenom „Austro-adrijićko“. Na taj način pokazati će s jedne strane „Ugarsko-hrvatsko“, s druge „Austro-adrijićko“ silnomu „Lloyd“ i njegovim velikanom, da će si Istria, Dalmacija i hrvatsko primorje stvoriti vlastitim silami moćnu trgovačku mornaricu, koja će moći napredovati i bez njemačkoga jezika i koja će morati da njeguje domaće jezike, u prvom redu naš hrvatski jezik.

Kod nas u Primorju i u Dalmaciji zahtjeva se poznavanje više jezika također od listonoša i sudbenih il poreznih poslužnika, čega se nezahtjeva u nijednoj drugoj pokrajini Austrije. Pravedno i pošteno je da poznaju i naši pomorci, osobito zapovjednici obalnih parobroda više jezika, ali svako na prvom mjestu jezik hrvatski, jezik, kojim se služi ogromna većina pućanstva sve od granice susjedne Gorice, pa tamo dalje do kraj Špića. Taj jezik mora imati odlično mjesto i u naših parobrodarskih družtvih i u obće u našoj trgovačkoj mornarici.

Nautičke i obrtne škole.

Interpelacija zastup. Spinčića i drugova na njegovu preuzvišenost gosp. ministra bogoštovlja i nastave.

Obzirom na resoluciju, stavljen u XI. zasjedanju 1895. k poglavlja 9, naslov 20. od zastupnika Spinčića i na odnosni predlog, stavljen od proradunskog odbora i prihvaćen od visoke kuće glede uvedenja hrvatskog jezika kao naukovnog predmeta na nautičkih školah i glede ustrojenja pripravnicah za nautičke škole sa hrvatskim naukovnim jezikom u shodnih mjestih na obalah kvarnerskih otoka i istarskog poluotoka, i obzirom na okolnosti, što se nije ni na jedinju nautičkoj školi Istre, na onoj u Malom Lošinju, uvelo hrvatski jezik kao naukovni predmet, niu se je ustrojilo pripravnicu za nautičke škole sa hrvatskim naukovnim jezikom, za koje bi bila —

kao što je to spomenuti zastupnik u svojem govoru dne 11. junija 1895. iztaknuo — shodna mjesta Baška na otoku Krku, Volosko-Opatija i Medulin na istarskom poluotoku;

nadalje, obzirom na to, što je u Istri samo jedna obrtno-delavska škola sa hrvatskim naukovnim jezikom, ona u Kastvu — te da bi bile i druge takve, na primjer u Buzetu u koparskom kotaru, u Medulinu u puljskom kotaru, sa hrvatskim, u Dolini ili u Dekanij u koparskom kotaru, i u Podgrađu u voloskom kotaru, sa slovenskim naukovnim jezikom, ili strukovne škole za izradbu kamena, na primjer u Kastvu u kotaru voloskom i u Marčani u puljskom kotaru, sve one sa hrvatskim naukovnim jezikom — vrlo potrebite za razvoj onog pućanstva;

i konačno, obzirom na to, što postoji za sve primorske pokrajine ove pole mornarhije samo jedna državna obrtna škola, naime ona u Trstu, i da se na istoj, uzprkos tomu, što ju polaze i hrvatski i slovenski pitomeci, nepodućava hrvatski odnosno slovenski jezik niu kao naukovni predmet — te bi bilo — kao što u spomenutom govoru iztaknuo, pravo i pošteno, da se ga podučaje;

uslobadaju se podpisani staviti na njegovu preuzvišenost gospodina ministra bogoštovlja i nastave sljedeći upit:

Je li njegova preuzvišenost sklona što prije poduzeti mjere:

1. Da se provedbom zaključka visoke kuće na jedinju u Istri postojećoj nautičkoj školi hrvatski jezik za sada bar kao naukovni jezik uvede, te na prikladnih mjestih ove pokrajine ustroji pripravnice za nautičke škole sa hrvatskim naukovnim jezikom?

2. Da se ustroji obrtne delavske škole i strukovne škole, osobito za izradbu drva i kamena, sa hrvatskim, odnosno slovenskim naukovnim jezikom u markgrofoviji Istri?

3. Da se uvede hrvatski i slovenski jezik na c. kr. državnoj obrtnoj školi u Trstu barem kao naukovni predmet?

U Beču, dne 14. aprila 1902.

Spinčić, Biankini dr. Ploj, Ferri, Žitkar, Jaroš, Perić, dr. Žitnik, dr. Gregorić, Srámek, Povše, Vencajz, dr. Hruban, Pfeifer, dr. Stojan, Maštalká, Schwarz.

Razgovor

medju Stipom i Markom blizu groblja u Sv. Lovreću Pazenatićkom.

Marko: Baš mi je drago, kume Stipe, da smo se tole našli, čes mi ča morda dobrega povidat.

Stipe: Vero, dobrega se imamo malo ča spominjat, a za slabo ni koristi. Toliko ti morem kazat, da smo mnogo srićni, jer ćemo imati novu školu u Selini. To mi je povidat jedan občinski zastupnik, da su to njemu na občini obećali i da je on čul čitati dekret.

Marko: Morda su mu čitali dekret, da su pripravni i beći. Ja mislim, moj

drugi? Šipe, da će to biti ča drugo, ča bi njim više koristilo nego škola u Selini. Ter znaš, da bi za to potriba novi dicionar. A ča nimamo dosta ča plaćati? Ako se nevaram imamo još duga za groblje više od četiri milijari kruna.

Šipe: Po majku svita, dopke to neplatimo nijedn drugo; ter meni se para, ča je bilo rečeno, da će se plaćati dicionar za to samo 10 let za platit onih 2500 florini; na ta način je dug za groblje još skoro cel.

Marko: Ča neznaš kame, da ono, ča nam gospoda jedan put naprte, ono moramo vaik nositi i tega se nemoremo osloboditi kako ni grešna duša djavia. Ali da bi samo to bilo, ma mi smo još u dugu od 575 florini za ovu kuću, u kojoj bivaju žandari aliti oružnici, i to Žbandajcem još od onput, kada je bilo obćinski poglavarstvo ovd i Sv. Lovreću.

Šipe: Sada vidim, da imamo fine gospodare!

Marko: Si morda ča čuja od zadnje seduti u Vrsaru, da misle zidat novu školu u Sv. Lovreću?

Šipe: A beći za nju?

Marko: Ter da njim je dosta samo 14 milijari krun.

Šipe: Ja, oni počnu vaik s malim, a fine s debelim. Sada govore da njim je dosta 14 milijari krun, a polti te pitati 20 milijari florini.

Marko: Onda reku: kada se počme, triba i finit, pak moraju bit beći al s oka al s boka.

Šipe: Ma reci mi malo, kakova je ovd potriba druge škole; ča ni ova naša kuća dobra za školu?

Marko: Gospoda kažu, da ni dosta zadržava.

Šipe: Ma, ter su u njoj bivali svećeniki, koji se nisu tužili, i od kojih ni ni jedan umrl.

Marko: Znam to dobro; ter bivaju u njoj leta i leta žandarmi, i oni su vaik zdravi.

Šipe: Donke, to mora biti nika nova gospodska zamka.

Marko: Ter znaš, da poli stare kuće se nemore nič dobit, a poli nove je to laglje.

Šipe: Morda njim se neće ta posrećit, jer su malo progledali i niki obćinski zastupnici.

Marko: Već bi bilo vrime, da odpru oči svi oni, ki znaju kade sironaha kmeta postol tišči.

Šipe: Vero je pravo, zač ako neće kmet za kmeta držat, vero neće ni talijanska gospoda.

DOPISI.

Žrenj, 21. t. mj. Naš prečastni kapitularni vikar hoće pod svaku cieniu, da nam ostane i poslije svoje smrti u viečnoj uspomeni. Sve naše molbe i pritužbe ostaše u Trstu neuslišane i neuvažene. Za nas kao da više nitko nemari, kao da nismo i mi sinovi katoličke crkve i braća svim ostalim biskupljanom.

Poslo neimamo ovdje stalna svećenika, poslao nam je g. vikar za uzkršne blagdane nekog bratra Dalmatina. Ovdje se odmah sprijateljio sa učiteljem zlosretne „Legine“ škole, te je nekoliko djece izpoviedao i pričestio. Tim povodom se pokazalo, da se s našom djecom nemože talijanski obćiti, jer moradoše nekoje hrvatski podučiti kako im se treba kod sv. pričesti ponašati. Kod izpoviedi zapitao je učitelj neku djevojčicu: „come ti te confessi?“, a ona mu pred ljudmi liepo talijanski odgovori: „sijor si!“

Po sv. pričesti propoviedao je spomenuti fratar dne 6. t. mj., na dan biele nedjelje djeci u čisto talijanskom jeziku, a sirmošašna djeca buljila su u njega kao i tele u nova vrata.

Istog dana kazao je č. otcu jedan naš čovjek ove rieči: Vi ste gospodine danas počinili nama veliku nepravdu u našoj crkvi, jer ste Vi danas za prvi put u nje-

propoviedali talijanski, čega nije nikad do sada bilo. Na to je jednostavno odgovorio, da je on pravo postupao.

Pod drugom sv. misom propoviedao je opet te se bavio u propoviedi sa onim pasim čorjekom, koji ga je optužen na nepravdu, koju je pšemu puku i jeziku nario. On reče — među ostalim — da nije počinio nikakvu nezakonitost tim, što je rekao njeokoliko talijanskih rieči djeci „Legine“ škole. To bi se u ostalom imple možda opravdati kad bi do sada bio bio čao takav običaj i kad ga njei djeća hrvatski razumila, ali on se je sur otjerio. Da je morao djeci govoriti hrvatski, ako je hotio, da ga razumiju.

Dne 13. t. mj. vratio se opet k nam taj častni fratar, da nam čita sv. misu, i da nam pusti o sebi veoma žalostnu uspomenu. On je naime u crkvi pomiešao sve crkvene pjevače t. j. one koji pjevaju hrvatski i one, koji bi htjeli, da se pjevaju latinski. To bi bio imao biti početak konca hrvatskog pjevanja.

Kad je pako naš pjevovodja po obćaju zatvorio pjevalište, dotrčao je naglo k njemu č. fratar, te mu kazao: ja sam dobio od g. Petronia nalog, da kor mora biti uvijek otvoren, te da može svaki slobodno ići na kor pjevati. Tada je dakako kor ostao proti obćaju otvoren.

Blagoslov nije obavio po obćaju nego se je požurio te ga obavio prije uređenog sala. Pred blagoslovom izgrgao je iz vrata kora ključaonice.

Početkom blagoslova bio je na koru jedan jedini naš pjevač i svi ostali latinizatori, koji sirote zavedeni neznanju ni kihnuti latinski, i koji obično nedolaze u našu crkvu. Ovi latinizatori govorili su u crkvi tako glasno, kao da su na ulici. Oni rekoše, da se više neće pjevati hrvatski, da oni nepjevaju starodavni „Castino Te.“ Naš pjevač upro se odlučno rekav šarenjakom, da će on pjevati po starom obćaju, na što mu odgovoriše, da fratar toga nedozvoljava. „Noi non voliamo cantar croato“ — rekoše, ali im to nije ništa pomoglo, jer je premogao naš pjevač.

Tim postupanjem g. fratra nanešana je uvrieda našem jeziku i pravu u crkvi. Mi odsudjujemo al ne samo njega, jer on bijaše samo oruđe, on je radio po nalogu — kako sam reče — g. kapitularnog vikara.

Jedan ovdrašnji šarenjak pripoviedao nam je, da je taj č. fratar prošloga čedna obasao susjedno svećenstvo. Možda je došao obaviesiti, koji bi od te gospode bio najspesobniji za to, da posve polatini ili potalijanči našu crkvu.

Neka slobodno kušaju tršanski reformatori amo poslati kakvog latinizatora, koji bi puhao u rog tršanskih židova, ali mi im zadajemo tvrdu vjeru, da će kušavno nasjesti. Naš puk je već prigodom prošlih uzkršnih blagdana pokazao kako znađe stisnuti žep i skratiti darove onim, koji mu hoće pod svaku cieniu ukrasiti materinji jezik i učiniti ga robom framsunske gospode Istre. Naša crkva uzdržaje se većinom od milostinje, a mi smo pripravni tu milostinju prje mi ukrasiti nego li da nas se moralno ubije od onih, koji su dužni, da se briau za naše duševno i tjelesno dobro. Dakle, pamet u se, gospoda latinizatori!

Razne vijesti. Političke:

Austro-Ugarska. Bečki listovi javljaju, da se vode pregovori izmedju stranaka carevinskoga vića radi toga, da se skratiti proračunska razprava, za koje još 1856 govornika ubilježeno. Bude li se razpravljalo o proračunu onako lagano, kao što i do sada, tada će potrajati proračunska razprava sve do konca maja.

Ministar-predsjednik dr. Koerber vodi pregovore sa kolovodjama njemačkih stranaka, koje su mu odkazale posluš, te ih želi natrag za sebe pridobiti. I sa tali-

janskim klubom viećao je minister-predsjednik opetovno; kod tih viećanja zastupali su klub barun Malfatti i dr. Rizzi. Talijanski listovi pišu, da su talijanski zastupnici predložili ministru-predsjedniku svoje želje i težeje, te da je ministar obećao, da će uvažiti njihove želje u koliko su opravdane. Ministar je vaji da nastojao pridobiti talijanske zastupnike za podporu gradu Pragu iz državnih sredstava. U sjednici od dne 22. t. mj. došlo je konačno do glasovanja o toj podpori. Vlada predloži, da se dađe gradu Pragu državna podpora, bijaše prihvaćen sa 218 proti 150 glasova. Za predlog glasovali su svi slavenski zastupnici, članovi socijaldemokratizkog kluba, kršćanski socijalisti i Talijani. Talijanski listovi opravdavaju glasovanje talijanskih zastupnika pred njihovim saveznicima Niemci tim, da oni su za to, da država skoti na pomoć pojednim zemljama i gradovom. Njihovi zastupnici Malfatti, Hortis, Rizzi i Verzegnassi, da su također stajali predloge, da se dađe državnu podporu talijanskim gradovom, pak da očekuju i oni od ostalih zastupnika, da će ih u tom poduprieti.

Srbija. Srbski listovi udaraju žestoko na kraljicu Nataliju, koja je prešla katoličku vjeru. Za kralja vele, da je uzklinao srđito, kad je doznao za taj korak svoje majke: ja više neimam majke.

Bugaraka. Jedna carigradska viest glasi, da su turske čete doznale na granici, da je prešla jedna ustaša četa od 30 momaka macedonsku granicu te da je upućena put Male Planine u kosovskom vilajetu. Kasnija viest tvrdi, da je bila ta četa od turske straže natrag potjerana.

Mještne:

Prinos k ravnopravnosti na c. kr. pošti u Puli. Danas nam je zabilježilo 2 slučaja, gdje je c. kr. poštanski ured hrvatskoj stranci na hrvatski napisane naslove izručio samo njemačko-talijanske potvrđice. Gospodin ravnatelj pošte i brzojava u Trstu, te g. upravitelj u Puli, neka zavire u predatbeni zapisnik pa će se osvjedočiti pod brojem 219 i 330 da istinu pišemo. Prosvjedujuć proti tome pitamo, što je sa imenovanjem seoskih llistonoša, da li će isti poznavati hrvatski jezik u govoru i pismu. Slavno ravnateljstvo u Trstu moglo bi nas barem obaviesiti.

Sazov Istarskoga sabora. Ovdrašnji talijanski listić „Il Giornaleto“ dobiva iz Beča, tobož iz pouzdana izvora viest, da je vlada napustila misao sazavati sabor izvan „zakonitog sjedišta“, a tim i nakanu, da se poncu zemaljski uredi u Pulu.

Ta vladina odluka da se posve slaže sa nazori c. kr. namjestnika grofa Goessa, koji da je više puta izrazio svoje mnjenje, da Pula nije prikladno mjesto za stalno sjedište zemaljskoga sabora, jer je taj grad opredieljen za svrhe, koje nestoje u nikakvom odnošaju sa zemaljskom upravom. Mi neznamo koliko može biti istine na ovoj viesti, ali toliko znamo, da se g. grof Goess posve slaže sa vladajućom strankom u Istri — i ona s njim. Sve je dakle kod nas moguće.

Pokrajinske:

„Dobar Istarski svećenik.“ Talijanski listovi pripiećuju da je u Rovinju promisio don Luigi Andrelich i da je stupio u rečove „dobrih istarskih svećenika“. Što znače za talijanske listove „dobri“ njihovi svećenici, to znamo mi najbolje i čulimo danomice njihovo djelovanje. To su Vam odlučni talijanski svećenici, koji rade u Istri u smislu talijanske političkoga društva u Trstu i u smislu programa židovsko-liberalnih listova.

U ovo vrst svećenika ubrajaju talijanski listovi i g. Andreiticha, koji potiče bez dvojbe iz hrvatskih obćina Ijuburnije i kojemu nemožemo čestitati što ga uvrstise među „buoni sacerdoti istriani“. Iz posljednje sjednice c. kr. zemaljskog školskog vieća za Istru, obdrža-

vane dne 9. t. mj. u Poreču, bijaše zaključeno, da se potvrdi ča sjevanje: g. D. Colombini-a u Puli i g. E. Stoffa u Vodnjanu; nadalje kao ravnaj. učitelje III. razreda u Altiru g. Antina Zuccona, g. L. Zambucchi kao nadučitelja II. reda u Motopygnu, G. Schmutz u Puli, E. Rocco u Gitanovj, G. Ivancich u Malom Lošinju kao stalnog podučitelja i M. Spavaz kao učitelje III. reda u Kanfanaru. Odlučeno bijaše nadalje, da se ponovno otvori natječaj na mjesto učitelja II. reda muzike škole na „Piazza Alighieri“ u Puli.

Prihvaćeni bijahu predlozi za umirovljenje učitelja pučkih škola, koji su radi starosti nesposobni za službu.

Kažnjen bijaše disciplinarno jedan učitelj pučke škole radi zlorabe pedepse u školi.

Mariji Fibernik podieljena bijaše mirovina kao udovi učitelja, i podpora za odgoj djece.

Doznačeni bijahu petgodišnji doplatci učiteljem pučkih škola i jednomu gimnazijalnomu profesor, te podpore prvo imenovanim i svecenikom pomoćnih škola u školskih kotarih Pula i Pazin; nadalje putne troškove za promještanje dvojice učitelja pučke škole.

Riešene bijahu molbe učitelja glede plaća i stanarine; molba jednog učitelja za promakne u viši platežni razred; molba jedne umirovljene učiteljice za milostivo povećanje mirovine; nadalje molbe djakah srednjih škola, nautičke škole u Malom Lošinju, državne pučke škole u Puli i c. kr. pripravnice u Kopru za odpušt od skolarine.

Doznačene bijahu pojedinim kotarom iz zemaljske školske zaklade opredieljeni svote za nabav predmetah za obuku i za kolarste učiteljske knjiznice.

Prihvaćen bijaše utok obćine Izola glede dužnosti obćine Piran za izplatu školske takse za onu djecu, koja polazaju u školu u Kortah; odbijen bijaše utok obćine Buzet radi ukinka jednog razreda talijanske pučke škole. Zabačena bijaše molba sestara presvj. srca Isusova i Marijina u Puli radi ustrojenja djetjeg zabačena. Radniškomu društvu „La Fratellanza“ u Miljah dozvoljeno bijaše otvoriti dječje zabavište.

Zaključeno bijaše, da se nepodupre utok obćine Vrbnik proti odluci školskih obćin glede otvorenja natječaja za jedno mjesto podučiteljice.

Opozvano bijaše za sada ustrojenje pučke škole u Montrilju, i odlučeno da se povede izvide radi ustrojenja nove pučke škole u Sv. Ivanu od Sterne. Razpravljalo se je o molbi radi ustrojenja školske izpostave u Fušulinu. Primljeno bijaše do znanja izvješće o školskoj zakladi „Svebernik“ za Šternu. Odlučeno bijaše predlogu za izključenje dvojice djaka realne gimnazije u Pazinu. Riešeno bijaše godišnje izvješće o školstvu za školsku godinu 1900—01., te se je odlučilo o predlogu za podučavanje romatologiji i zdravoslovlju na učiteljsku u Kopru.

Crkvena svečanost u Riečanju. Od tamo nam pišu, da su jamo proslavili prošlu nedjelju riedku crkvenu svečanost u župnoj crkvi čitane bijahu dvije sv. mise u staroslovenskom jeziku.

Pred velikom sv. misom propoviedao je župnik-dekan iz Ospa gospodin Josip Kompare, naš zemaljski zastupnik. Govorio je vrlo krasno o sv. Josipu kao o uzoru skromnosti te pokornosti i uzoru zaštitnik izručene mu sv. obitelji. Na koncu zgošasne propoviedi upravo je pred pristolom Svevišnjega vrćući molbu za oslobođenje one velike obitelji, koja nazivljemo našim narodom o nedjusobnih prepira, koji nj podkapaju život.

Svečan sv. misu pjevao je domaći župe-upravitelj g. dr. Ante Požar uz podršku dvorbu gg. Kompare-ta i Stembergera u staroslovenskom jeziku, što je prouzročilo medju množtvom pobožnog puka silan dubok i ugodan utisak. Domaći pjevački mnogogodišnji

